බාහා ජාතකය

තවද එක්සමයෙක්හි සුරාසුරවර චකුවාරු චුඩාමාණිමරිචිසංවය පරිචුම්බිත චරණ තබ මයූබ ඇති ලෝකස්වාමීවූ තිලෝගුරු සමාක් සම්බුදු රජාතත් වහත්සේ විසාලාමහතුවර නිසා මහාවතයේ කුටාගාර ශාලාවෙහි වැඩවසතසේක් එක් ලිච්ජවිරජ්ජුරුකෙණෙකුත් අරභයා මේ ජාතකය වදාළසේක.

ඒ ලිච්ජව් රජ්ජුරුවෝ ශුද්ධාසම්පත්තයෝය, රත්තතුයෙහි පුසත්තයෝය, බුද්ධමාමකය, ධම්මමාමකය, සංසමාමකය, තිරත්තරයෙන් අඛණ්ඩවූ පඤ්චශීලය රක්ෂාකෙරෙහි පොහොය නොවරදවා පෙහෙවස් රක්ෂාකෙරෙහි ඒ රජ්ජුරුවෝ එක්දවසක් බුදුත් පුධානකොට ඇති භික්ෂූසංසයාවහන්සේට ආරාධනාකොට මහදන්සරහා තමන්ගේ මාලිගාවත් විශේෂකොට සරහා මාලිගාවේදී බුදුපාමොක් මහසඟපිරිසට මහදන්දුත්තාහුය, ඒ රජ්ජුරුවන්ගේ බිසව් ස්ථූලවූ අඟපුතාහ ඇත්තෝය, උඬුමාතක අසූභ නිමිත්තක්මෙන් ආකල්ප සමුඩීයක් නැත්තෝය. ස්ථූලශ්රීර හා මහත්වූ උස මහත ඇත්තෝය. බුදුරජාතන්වහන්සේ අනුමෙවෙනි ධම්දේශනාකොට විහාරයට ගොස් භික්ෂූසංසයා වහන්සේට අවවාද දී ගඳකිළියට වන්සේක. දම්සභාමණ්ඩපයෙහි රැස්ව උන්තාවූ භික්ෂූත්වහන්සේ කථාවක් උපදවන සේක් ඇවැත්නි එබඳු සැදැහැ ඇති විශිෂ්ට රූ ඇති රජ්ජුරුවන්ගේ බිසව් බැලූ බැලුවන්ට පුසාදවන්නාවූ රූපශියක් නැත්තෝය. ස්ථූලවූ ශරීර ඇත්තෝය, රුවක් පිනක් නැත්තෝය. එසේවූ බිසවුන් හා සමඟ කෙසේනම් මේ රජ්ජුරුවෝ අභිමරණය කෙරෙද්දැයි මෙසේ වූ කථාවක් ඉපදවලා උන්සේක.

එකල්හි ශාස්තෘවූ බුදුරජානන්වහන්සේ තුන්තරාගමනින් එක්තරා ගමනකින් දම්සභාමණ්ඩපයට වැඩවදාරා පණවනලද බුද්ධාසනමස්තකයෙහි යුගඳුරු මුදුනෙහි දිළිහෙන්නාවූ ලහිරුමඩලක්මෙන් දිළිහි දිළිහී වැඩහිඳ මහණෙනි දැන් මා එන්නාට පුව්භාගයෙහි කිනම් කථාවකින් යුක්තව හුනු දැයි කවර නම් කථාවක් තොපට අඬාලදැ"යි විචාරා ස්වාමීනි නුඹ වහන්සේ විසින් නොකියන්ට වදාළාවූ රාජ කථා චෝර කථා යනාදී දෙතිස් කථා අතුරෙන් එක්තරා කථාවකින් යුක්තව උනුමෝ නොවම්හ. ශුද්ධා සම්පන්නවූ බුදුහු මාගේමය. ධර්මය මාගේමය. සංඝයා මාගේමයයි කියා රත්නතුයෙහි මමත්වය කොට වසන්නාවූ ඉතා රූපත් වූ මේ ලිච්ඡ වීර රජ්ජුරුවෝ රූපශීයක් තැනැත්තාවූ අාකල්ප සමුඬීයක් නැති මේ ස්ථුල වූ ශරීර ඇති බිසවුන් හා සමග කෙසේ නම් සංවාසයක් කෙරෙද්දැයි මෙසේ වූ කථාවකින් යුක්තව උනුම්හයි කීකල්හි 'මහණෙනි දැන්මතු නොවෙයි පෙරත් මේ ලිච්ඡවිරරජ්ජුරුවෝ ස්ථුල වූ ශරීර ඇති ස්තුියක් හා සමග අභිරමණය කළෝ නාවේදැයි'' වදාරා මුවෙන් නොබැණ වැඩ උන් කල්හි ඉක්බිත්තෙන් එතනට රැස්වූ ඇමදෙනා වහන්සේ අතුරෙන් එක්කෙණෙකුන් වහන්සේ නැගී සිට සුපිළිසන්ව මනා කොට දසනඛසමෝධානයෙන් බඬාඤජලීව දොහොත් මුදුනේ තබාගෙණ ඵලහාරයෙන් නැමුනාවූ කදලීවෘක්ෂයක් මෙන් නම්නව බුදුරජානන්වහන්සේ අෂෙටාකුකර ශතමංගලායෙන් සල්ලක්ෂණව විරාජමානවූ ශීූපාද වන්දය වැඳ එකත්පස්ව සිට දන්වනසේක්. ස්වාමීනි දැන් මෙසේ සැදැහැ ඇති රූපත්වූ ලිචඡවි රජාකුමාරයන් ස්ථුලවූ ශරීර ඇති පුසාදවූ මේ බිසවුන් හා සමග සංවාසය කරණ නියාව සියල්ලන්ට පුකාශය. අතීතමයහි විරූපවූ ස්ථුල ශරීර ඇති ස්තුීන් හා සමග අභිරමණය කළනියාව හස්මයෙන් පුචඡනන්වූ ජාත වේදයක්මෙන් වළාකුළෙන් සැඟවී තුබූ පුන්සඳමඬලක් මෙන්ද පාංසුවෙන් පුචඡන්නාවූ ජාතිරඟ මාණිකායක් මෙන්ද භවයෙන් පුච්ඡන්න හෙයින් අප ඇම ලදනාවහන්සේට අපුකාශය. එසේහෙයින් ඒ කථා ස්වරූපය හිමගර්භයක් පළා පුන් සඳමඬලක් ගෙණහැරපානා කලක් මෙන් ඒ අතීත කථාව ගෙණහැර දක්වා වදාළොත් යහපතැයි ඒ භික්ෂූන් වහන්සේ විසින් ආරාධිතවූ බුදුන් ඉකුත්වත් දක්වා වදාළසේක.

යටගිය දවස බරණැස් නුවර බුහ්මදත්ත නම් රජ්ජුරුකෙණෙකුන් රාජ්ජය කරණ කල්හි පුරණ ලද බෝධි සමහර ඇති අප මහබෝසතානෝ බරණැස් රජ්ජුරුවන්ට අමාතාවූය, එකල්හි ජනපද වාසීවූ එක් ස්තුියක් ස්ථුලවූ ශරීර ඇත්තීය, ආකල්ප සමුර්ධියෙක් නැත්තීය. අනුන්ට බැල මෙහෙකොට ඇවිදිනීය. රාජාඬගනය සමීපයෙන් යමින් සිට ශරීරවලංජනයෙන් පීඩිතව අත්කඩින් ශරීරය වසාගෙණ මලමූතු බාහාකොට නැගී සිටියාය, එකෙණෙහි බරණැස් රජ්ජුරුවෝ සිව්මැදුරු කවුළුව හැර රාජාඬගනය බලන තැනැත්තෝ ඒ ස්තුිය කළාවූ කිුයා දැක මෙසේ සිතුහ.

මේ ස්තුී මෙබඳු වූ එලිපිට අඬගන ස්ථානයෙහි ශරීරවලංජනය කරන්තී භයා ලජ්ජා දෙකට හැර නොහැර අත්කඩින් ශරීරය වසාගෙණ හිඳ මලමුතු බාහාකොට වහා නැගී සිටියාය, එසේහෙයින් මෑ නිරෝගි විය යුතුය, මෑගේ වස්තු විසද බව වන්නේය, විසදවූ වස්තුවෙහි වූකලී එක් පුතුයෙක් උපන්නේ වීනම් විසදව පිණැති වන්නේය, එසේහෙයින් මේ ස්තුිය මා විසින් අග මෙහෙසුන් තනතුරෙහි තබන්නට වටනේයයි සිතා ඒ රජ්ජුරුවෝ අෑ අසවා මක නියාව දැන සමීපයට කැඳවා ගෙන්වාගෙණ රුවන් රැසක් මත්තේ සිටුවා මස්තකයෙහි අභිෂේක ජලය වත්කොට අග මෙහෙසුන් තනතුරෙහි නිබුවාහුය, ඒ බිසව රජ්ජුරුවන්ට අතිශයින් පියව සිත් කළුව මනවඩමින් නොබෝකලකින්ම එක් කුමාර කෙණෙකුන් වැදූය, ඒ බිසවුන් වැදූ ඒ රාජ කුමාරයෝ පියරජ්ජුරුවන්ගේ ඇවෑමෙන් චකුරත්නාදීවූ සප්තරත්නයෙන් සමන්විතවවූ මුලු සක්වල ඒකාතපතු කොට චකුවර්ති රාජා ශී අනුභව කළාහුය, එකල්හි මහබෝසතානෝ ඒ බරණැස් රජ්ජුරුවන්ගේ බාහිය නම්වූ දනව්වැසි බිසවුන්ගේ යශසමුර්ධය දැක එබඳුවූ කථාවක් කරන්ට සුදුසු අවසරයක් ලදින් රජ්ජුරුවන් දැක වැද එකත්පස්ව සිට දේවයන් වහන්ස උගතමනා සිල්පය නම් කුමක් නිසා නූගත යුතුද මම් මේ පිටත දනව්වැසි බිසවුන්ගේ මහත් කුසල් ඇත්තාවූ භය ලජ්ජා සහිතව අත්කඩින් සකල ශරීරය වසා ගෙණ පිළිසන් ආකාරයෙන් ශරීර කෘතාය කොට මෙබඳු කුසල්

අත්තාවූ දෙවඟනත් බඳු වරඟනත් සොළොස් දහසකට නායකව චකුවර්ති රාජා ශ්‍රී අනුභවකරත්ට පුතනු කෙනෙකුත් වහත්සේත් ලැබ පුමාණාතිකාන්තවූ යස පිරිවර්ත් හා ශ්‍රී සමුර්ඬියෙන් යුක්තව අගු මෙහෙසිකා ස්ථානයට පැමිණිසේක. උත් වහත්සේ මේසා මහත්වූ ඓශවයාර්යකට පැමිණිසේක් වේද එසේහෙයින් ලෝකයෙහි උගතමනා සිල්පයෙක් ඇත්තම් උගතමනා යුතුමයි සිල්ප ශාස්තු උගත්තාවූ සත්වයන්ට වර්ණනා කරන්තානු මෙසේ කිවූය, රජ්ජුරුවන් වහන්ස මේ ලෝකයෙහි අක්ෂර ලිඛිත ගණිත ගාන්ධර්ව නක්ෂතු ඡන්දස් නිගණ්ඩු අලංකාර යනාදීවූ ඒ ඒ ශිල්පයෙහි විපාකය හා සවච්ඡන්දිකවූ ශිල්ප ඉගැන්මෙහි බලවත්වූ අභිපාය ඇති මනුෂායෙග් බොහෝ ඇත්තානුමය. එතකුදු වුවත් මා තමාට සුදුසු ස්පවල්ප මාතු වුවත් ආාචාර ශීලය විවරකුත් ඉගෙණීම් කළමනා දෙයයි එහි ඇදහිල්ලක් ඇතුව නොපිරිහෙළා කරන්නාවූ සත්ව කෙනෙක් ඇත්තම් එසේවූ සත්වයන්ට ඉහාත්ම භාවයෙන්ම ඉෂ්ට විපාක වන්නේය. ඒ එසේමවේදැයි පිටත දනව්වෙහි වැඩී වර්ධනවූ බිසවුන් වහන්සේ භය ලජ්ජා සහිතව ආචාරශීලය නොපිරි හෙළා කරන්නාවූ කියාවෙන් නුඹ වහන්සේගේ සිත් මෙසේ මහත්වූ සමුර්ධයකට පැමිණිසේක් චේදැයි කියා මහබෝසතානෝ උගතමනා ශිල්පයෙහි ඉෂ්ට විපාක හා ගුණ විශේෂයෙන් පුකාශ කොට කීවාහුය, ශාස්තෘවූ බුදුරජානන්වහන්සේ මේ ධර්ම දේශනාව ගෙණ හැර දක්වා වදාරා දුංඛසතාය සමුදය සතාය නිරෝධ සතාය මාර්ග සතායයි කියනලද චතුරාර්ය සතාය පුකාශ කොට පූර්වපර සන්ධි ගළපා මේ බාහා ජාතකය නිමවා වදාළසේක.

එසමයෙහි රජ්ජුරුවන් හා බිසවුන් සමසමයෙහි රජ්ජුරුවන් හා බිසවූය. එසමයෙහි රජ්ජුරුවන්ට අර්ථයෙන් ධර්මයෙන් අනුශාසනා කොට සියලු ලෝකවාසීන්ට කතීවාාකතීවා කුසල් අකුසල් පුකාශ කොට ලෝවැඩසාදාදී නුවනින් යෙදී වාසය කළාවූ නුවණැති අමාතාවූයෙම් තිලෝගුරු සමාක් සම්බුදු රජවූ මම්ම වේදැයි තමන්වහන්සේ දක්වා වදාළසේක.